

GONIEC KRAKOWSKI

CENY OGŁOSZEŃ: Po tekście 1 mm 1 w szpalcie (szer. szp. 22 mm) 36 gr. W tekście 1 mm w 4 szpalcie (szer. szp. 69 mm) 5.— Zł. Drobne za słowo 24 gr. Pierwsze słowo tłusty druk (najwyżej 3 słowa) 40 gr.

Rok III.

Nr. 145.

Kraków, wtorek 24 czerwca 1941 r.

Nadesłane, a nie zamówione przez Redakcję rękopisy będą zwracane autorom jedynie wówczas, gdy dołączone zostaną znaczki pocztowe na opłacenie przesyłki zwrotnej. Prenumerata miesięczna 4.50 Zł z odnośnikiem do domu 5 Zł. Na prowincji dopłata porta. Konto czekowe: Warszawa 658.

Każdy wie, co ma sądzić o Rosji Sowieckiej.

Odezwa Gen. Gubernatora do ludności Gen. Gubernatorstwa.

Kraków, 23 czerwca. Generalny Gubernator dr Frank wydał w dniu 22 czerwca następującą odezwę do mieszkańców Generalnego Gubernatorstwa:

„Obywatele i Obywatelki Generalnego Gubernatorstwa!

Na rozkaz Wodza państwa niemieckiego, niemieckie siły zbrojne objęły w dniu dzisiejszym czynną ochronę chrześcijańskiej Europy przeciwko odwiecznemu wrogowi chrześcijaństwa i zachodniej kultury. Stało się to pod przymusem konieczności zakończenia raz na zawsze nieustannej podkopującej roboty bolszewików i fałszywej gry politycznej rządu sowieckiego. Narodowo-socjalistyczne Niemcy, jako

orędownik i wykonawca nowego porządku sprawiedliwości społecznej, chwyciły za miecz przeciwko bolszewizmowi po otrzymaniu niezbitych dowodów, świadczących jak zbrodniczymi środkami władcy czerwonego Kremla, w porozumieniu z wrogiem Niemiec, pod maską traktatów czyniły przygotowania do zniszczenia tego nowego porządku i rozszerzenia pożegi wojenny. Z ogłoszonej dziś proklamacji Kanclerza Hitlera i oświadczeń rządu niemieckiego wynika jasno, że już od dwóch lat rząd

sowiecki systematycznie udaremniał wysiłki państwa niemieckiego w kierunku zachowania pokoju. Decyzja Kanclerza Hitlera zmobilizowała najpotężniejszą siłę zbrojną świata wraz z jej sprzymierzeńcami, do gigantycznej akcji bojowej od Przylądka Północnego aż do morza Czarnego była jedynym środkiem gwarantującym ochronę Europy przed groźącym terorem bolszewizmu.

Obywatele i Obywatelki Generalnego Gubernatorstwa! Sami wiecie co macie sądzić o Rosji sowieckiej! Wiele, jak i los spotkał waszych najbliższych po tamtej stronie Bugu i Sanu w ciągu ostatnich dwóch lat. Stoicie pod bezpieczną ochroną niemieckich sił zbrojnych, które będą u-

niały wypełnić swoje zadanie! Możecie z całym spokojem eddawać się waszej codziennej pracy! Przed każdym z was staje jednak obecnie szczególnie obowiązek, które musicie wypełnić z całą skrupulatnością i karnością we własnym najlepszym interesie! Nie dajcie się wprowadzać w błąd fałszywymi pogłoskami, lecz bądźcie powni bezpieczeństwa pod ochroną miecza niemieckiego, który potrafi rozprawić się ze zdrajcami moskiewskimi i zniszczyć odwiecznego wroga chrześcijańskiej cywilizacji!

Kraków, 22 czerwca 1941.

Dr. Frank

Generalny Gubernator.

Zamknięcie ameryk. konsulatu generalnego w Zagrzebiu.

Zagrzeb, 23 czerwca. Chorwacki minister spraw zagranicznych dr. Lorkowicz wytyłował do konsula generalnego Stanów Zjednoczonych notę, w której wezwał urzędników i funkcjonariuszy konsulatu generalnego do opuszczenia terenu niepodległego państwa chorwackiego do dnia 15 lipca br.

Likwidacja włoskich placówek konsularnych na terenie Stanów Zjednoczonych.

Nowy Jork, 22 kwietnia. Na ostatniej konferencji prasowej wiceminister spraw zagranicznych Sumner Welles zakomunikował, że rząd amerykański wystosował notę do ambasadora Włoch, w której to nocie zażądał likwidacji wszystkich placówek konsularnych włoskich, oraz agentur i organizacji faszystowskiego rządu za wyjątkiem ambasady włoskiej. Członkowie wszystkich włoskich konsulatów są zmuszeni do opuszczenia ziemi amerykańskiej do dnia 15 lipca br. W nocie tej umotywowano konieczność likwidacji tem uzasadnieniem, iż „dalsze ich funkcjonowanie na ziemi amerykańskiej nie jest w przyszłości pożądane jako, że nie spełniają one swego celu”.

Amerykańska łódź podwodna zatonała.

Nowy Jork, 22 czerwca. Według komunikatu departamentu marynarki, łódź podwodna „09” prowadząca koło Portsmouth ćwiczenia w zanurzeniu, zaginęła. Zachodzi obawa, że uległa ona katastrofie.

Na miejsce wysłano statek ratowniczy, oraz kilku nurków, celem podjęcia łączności z zatopioną łodzią i wyratowania załogi. Katastrofa wydarzyła się na tym samym obszarze morskim, na którym przed dwoma laty zatonała łódź podwodna „Squalus”.

Straty Australczyków i Nowozelandczyków na Krecie.

Sztokholm, 22 czerwca. W czasie bitwy wojsk pancernych koło Sollum oddziały australskie i nowozelandzkie poniosły znów znaczne ofiary.

Australijski minister wojny zakomunikował w izbie reprezentantów w Canberze, że według informacji międzynarodowego Czerwonego Krzyża w czasie kampanji na Krecie dostało się do niewoli przeszło 9.000 brytyjskich, nowozelandzkich i australijskich oficerów i żołnierzy, zaś 5.951 Australczyków nie powróciło z Krety.

Min. v. Ribbentrop przyjmuje szefów misji zaprzyjaźnionych krajów.

Wyjaśnienie o decyzji rządu Rzeszy.

Berlin, 22 czerwca. W wczesnych godzinach porannych przyjął w niedzielę minister spraw zagr. v. Ribbentrop szefów misji zaprzyjaźnionych państw, by zakomunikować im decyzję rządu Rzeszy w sprawie obrony przeciwko zamierzonej agresji sowieckiej.

Minister v. Ribbentrop przyjął następujących szefów misji: ambasadorów włoskiego Alfieri, japońskiego Oshimę, tureckiego Gere, hiszpańskiego Espinosa de los Monteros, polskiego Sztója, szwedzkiego Richerta, bułgarskiego Draganowa, słowackiego Cernaka, fińskiego Kivimaeki, rumuńskiego Bossi, oraz kroackiego Benzona.

Również Włochy w stanie wojny ze Związkiem Sowietów.

Berlin, 23 czerwca. Ambasador włoski Dino Alfieri przybył w niedzielę przedpołudniem do niemieckiego ministra spraw zagranicznych von Ribbentropa i zakomunikował mu na polecenie swego rządu, że Włochy oświadczają pełną solidarność z Niemcami w akcji obronnej przed zagrożeniem Europy, spowodowanym przez kon-

trację czerwonej armii na Wschodzie i oświadczają, że od dziesiątej godziny 5.30 rano uważają się za pozostające w stanie wojennym ze Związkiem Sowietów.

Ta decyzja rządu włoskiego została podana do wiadomości przez włoskiego ministra spraw zagranicznych hr. Ciano ambasadorowi Rosji sowieckiej w Rzymie.

Rumuni! Naprzód do boju!

Odezwa generała Antonescu do armji i narodu rumuńskiego.

Bukareszt, 23 czerwca. General Antonescu wydał dwie płomienne odezwy, jedną do armji rumuńskiej, druga zaś do Narodu rumuńskiego.

W odezwie do armji m. in. powiedziano: „Żołnierze! Od pierwszych dni podjętej przeze mnie walki narodowej, przyrzekłem, iż poprowadzę Was do zwycięstwa. Przyrzekłem Wam, że wymażę hańbę z kart dziejów narodu i usunę najdrobniejszy cień upokorzeń z Waszych czoł i Waszych ramion. Wybiła obecnie godzina świętego boju.

Żołnierze! Ramię w ramię i serce przy sercu walczycie będziecie z najsilniejszą i najsłynniejszą armją na świecie. Armja ta walczy na ziemi moldawskiej w obronie naszych granic i za rzecz światowej sprawiedliwości. Okażcie się godnymi tego za-

szczytu, jaki spotyka nasza historia, zaszczyci, udzielonego Wam przez władzę Wielkiej Rzeszy i wyjątkowego w dziejach Wodza Adolfa Hitlera.

Żołnierze! Naprzód! Walczcie o uwolnienie naszych braci w Bessarabji i na Bukowinie. Bijcie się za Wasze upokorzenia, aby pomścić doznane krzywdy”.

W odezwie do narodu rumuńskiego m. in. powiedziano:

Rumuni!

Wobec Boga, naszego Ojca, wobec historii oraz wobec nieśmiertelności rumuńskiego ludu, przyjąłem w dniu dzisiejszym odpowiedzialność za odzyskanie z honorem tego, co w wyniku zdrady zostało nam zrabowane!

W godzinie, w której narody przekuwają swe dzieje na polach bitewnych i w której

nie bez ofiar wywalcza się słusze prawo, naród rumuński nie może przyglądać się bezczynnie.

Rumuni! W dniu 6 września 1940 roku Opatrzność nałożyła na mnie odpowiedzialność za kraj rozdarty i powaśniony. Przystałem, iż każda chwila poświęce sprawie świętych praw i dążeń rumuńskiego narodu do godności. Wybiła godzina, w której mogę dopełnić złożonej przez mnie przysięgi.

Przystępujemy do walki!

Antonescu naczelnym dowódcą wojsk niemiecko-rumuńskich.

Bukareszt, 23 czerwca. Szef państwa wydał ustawę mianującą ministra stanu i propagandy profesora Michała Antonescu wiceprezidentem rady ministrów.

Na czas równoczesnego sprawowania przez szefa państwa obowiązków naczelnego dowódcy wojsk Moldawy, składających się z oddziałów niemieckich i rumuńskich, wicepremier Antonescu będzie sprawował obowiązki premiera.

Słowacja zrywa stosunki z Rosją sowiecką.

Bratysława, 23 czerwca. Republika słowacka zerwała w niedzielę stosunki dyplomatyczne ze Związkiem Sowietów.

Francuski parowiec towarowy storpedowany.

Lizbona, 22 czerwca. „O Seculo” donosi z Porto, że do tamtejszego portu przybył portugalski parowiec „Maiong” z 5 robotnikami z francuskiego parowca towarowego „Djurdjura” pojemności 4.070 brt, płynącego w służbie brytyjskiej.

Pięciu robotników, wyratowanych z załogi, liczącej ogółem 38 ludzi, oświadczyło, że statek ich został storpedowany przez niemiecką łódź podwodną na 39,05 stopniu szerokości północnej i 23,15 stopniu długości zachodniej w wczesnych godzinach porannych dnia 13 czerwca w czasie, gdy płynął w transporcie konwojowanym, składającym się z 58 okrętów: „Djurdjura” załadował we Freetown w Sierra Leone rudę dla Anglii.

Nowe posiłki portugalskie dla wysp azorskich

Lizbona, 23 czerwca. Celem wzmocnienia garnizonów wojskowych na Wyspach Azorskich, w piątek wieczorem wysłano zostały na pokładzie statku „Carvalho Aralho” nowe kontyngenty wojskowe.

W tym wypadku chodzi o 450 osób liczącą załogę artyleryjską wraz z odpowiednim uzbrojeniem i amunicją.

Proklamacja kanclerza Hitlera.

Kraków, 23 czerwca. W numerze wczorajszym zamieściliśmy pierwszą część proklamacji Kanclerza Rzeszy Niemieckiej Adolfa Hitlera do narodu niemieckiego. W numerze dzisiejszym publikujemy dokończenie tejże proklamacji.

I. Pytanie Molotowa:

Czy niemiecka gwarancja dla Rumunii skierowana była w razie agresji Rosji Sowieckiej przeciwko Rumunii również przeciwko tej ostatniej?

Moja odpowiedź:

Niemiecka gwarancja jest ogólnikowa i obowiązuje nas bezwzględnie. Rosja jednak nie oświadczyła nam nigdy, że posiada poza Besarabią jakiegokolwiek interesy w Rumunii. Już obsadzenie północnej Bukowiny było wylotem w tem zapewnieniu. Nie przypuszczałem więc, aby Rosja Sowiecka posiadała teraz jakieś daleko idące zamiary wobec Rumunii.

II. Pytanie Molotowa:

Rosja czuje się powtórnie zagrożona przez Finlandję, i jest zdecydowana nie ścierpieć tego. Czy sa Niemcy gotowe użyć Finlandję jakiegokolwiek pomocy, a ponadto odwołać natychmiast swoje wojska maszerujące, celem złuzowania do Kirkenes?

Moja odpowiedź:

Niemcy nie posiadają tak obecnie jak poprzednio żadnych interesów w Finlandji. Wojna jednak między Niemcami a Finlandją nie może być przez rząd Rzeszy Niemieckiej uważana za możliwą do zniesienia. Nie możemy wierzyć w zagrożenie Rosji przez Finlandję. Nie chcielibyśmy jednak, aby na Bałtyku powstał teren wojenny.

III. Pytanie Molotowa:

Czy sa Niemcy skłonne zgodzić się na danie przez Rosję Sowiecką gwarancji Bułgarii i na postanie wojsk sowieckich do tego kraju, przyczem on, Molotow, oświadczy, że Rosja Sowiecka nie ma zamiaru np. usunąć króla bułgarskiego.

Moja odpowiedź:

Bułgaria jest państwem suwerennym i nie wiem nic o tem, aby Bułgaria podobnie jak Rumunję prosiła Rosję Sowiecką o gwarancję. Poza tem musiałbym porozumieć się co do tego z moimi oprzymierzonymi.

IV. pytanie Molotowa:

Rosja sowiecka potrzebuje za wszelką cenę wolnego przejścia przez Dardanele i żąda też celem ochrony tegoż obsadzenia kilku ważnych punktów oparcia w Dardanelach względnie nad Bosforem. Czy Niemcy sa skłonne zgodzić się na to, czy nie?

Moja odpowiedź:

Niemcy są skłonne dać swoje zezwolenie do zmiany statutu w Montreux na korzyść państw Czarnego Morza. Niemcy nie są skłonne zgodzić się na wzięcie w posiadanie rosyjskich punktów oparcia w cieśninach.

Powzajemnie takie stanowisko, które, jako odpowiedzialny wódz Rzeszy Niemieckiej, ale też jako świadomy odpowiedzialności przedstawiciel europejskiej kultury i cywilizacji, mogłem zająć. Skutkiem tego było wzmocnienie przez Rosję Sowiecką działalności przeciwko Rzeszy Niemieckiej.

Mimo wszystko zdawało mi się, że najlepiej będzie, jeśli zachowam milczenie. — Bezpośrednio po niendaniu się tego przedsięwzięcia nastąpiło ponowne wzmocnienie koncentracji wojsk rosyjskich nad niemiecką granicą wschodnią. Oddziały pancernne i skoczki spadochronowych zjawiały się w coraz to większej ilości w niebezpiecznej bliskości niemieckiej granicy. Niemieckie siły zbrojne i ojczyzna niemiecka wiedza, że jeszcze kilka tygodni temu ani jedna dywizja niemiecka zmotoryzowana lub też pancerna nie znajdowała się nad naszą wschodnią granicą.

Jeżeliby jednak było potrzeba jeszcze ostatecznego dowodu na powstanie koalicji między Anglią a Rosją Sowiecką, powstała mimo wszelkiego rodzaju zmyśleń i zamaskowania, to dał go jugosłowiański konflikt. Podczas gdy starałem się pozbyć ostatni wysiłek celem uspokojenia Bałkanów i przy pełnej zrozumienia współpracy z Mussolinim zauroziłem Jugosławiję do przystąpienia do Paktu Trzech, zorganizowała rosyjsko-angielska praca ten zamach, który usunął przez noc rząd skłonny do porozumienia się.

Dzisiaj mogę zakomunikować niemieckiemu narodowi: antyniemiecki zamach serbski przeciwko Niemcom miał miejsce nie tylko pod egidą angielskich, ale też w dużej mierze pod sztandarami sowieckimi.

Ponieważ także i wtedy milczeliśmy, przeto kierownictwo sowieckie uczyniło krok dalej. Zorganizowało ono nie tylko pucz, lecz także kilka dni później zawarło z oddanymi mu nowymi kreaturami znany układ przyjaźni, który miał na celu wzmocnić ich zamiary oporu przeciwko uspokojeniu Bałkanów i podnieść przeciwko Niemcom. Nie było to wcale platonicznym zamiarem.

Moskwa zażądała mobilizacji armii serbskiej.

Ponieważ także i wówczas wierzyłem jeszcze, że lepiej będzie nie mówić, władcy Kremia uczynili jeszcze jeden krok dalej.

Niemiecki rząd Rzeszy posiada dzisiaj dowody, z których wynika, że Rosja, aby ostatecznie zmusić Serbię do walki,

dała jej obietnicę dostarczenia przez Saloniki broni, samolotów, amunicji i innego sprzętu wojennego przeciw Niemcom.

A działo się to niemal w tej samej chwili, kiedy ja sam radziłem japońskiemu ministrowi spraw zagranicznych dr. Matsuocce, aby doprowadzić do odprężenia z Rosją, ciągle w nadziei, że służyć pokojowi.

Tylko szybkie przedarcie się naszych nieporównanych dywizyj ku Skoplję, jak również zajęcie Salonik przeszkodziły w

Tem samym Moskwa nie tylko złamała układy naszego paktu przyjaźni, ale także zdradziła je w nędzny sposób.

I to wszystko w tym czasie, gdy władcy Kremia, aż do ostatniej minuty, tak samo, jak w wypadku Finlandji czy Rumunji, udawali pokój i przyjaźń i układali pozorne szczere demonty.

Jeśli jednak dotychczas byłem zmuszony przez okoliczności do ustawicznego milczenia, to jednak obecnie nadeszła chwila, gdzie dalsze przypatrywanie się byłoby nie tylko grzechem zaniedbania, ale także zbrodnią wobec narodu niemieckiego, a nawet wobec całej Europy.

Dzisiaj stoi równe 160 dywizyj rosyjskich na naszej granicy. Od tygodni mają miejsce stałe naruszenia tej granicy, nie tylko u nas, ale także na dalekiej północy, jak i w Rumunji. Rosyjscy lotnicy robią sobie przyjemność, nie troszcząc się o nie, przelatując prosto nad granicą, aby nam zapewne wykażać przez to, że czują się panami tych obszarów. W nocy z 17 na 18 czerwca znowu rosyjskie patrole wysunęły się na niemiecki teren Rzeszy i zdołały je odeprzeć dopiero po dłuższej wymianie strzałów.

Tem samem wybiła obecnie godzina, w której będzie koniecznem wystąpić przeciwko temu spiskowi żydowsko-anglosaskich podżega-

zamiarach tej kombinacji sowiecko-rosyjsko-anglosaskiej. Serbscy oficerowie lotnictwa polecieli jednak do Rosji i tam zostali natychmiast przyjęci jako sojusznicy.

Samo zwycięstwo mocarstw osi na Bałkanach ubiegło ten plan, zmierzający do uwikłania Niemiec w tem lecie w długotrwałe walki na południowym wschodzie, a w międzyczasie do dokończenia skoncentrowania sowiecko-rosyjskiej armji, do wzmocnienia jej gotowości wojennej a następnie, wraz z Anglią i przy poparciu spodziewanych dostaw amerykańskich, do zadławienia Rzeszy Niemieckiej i Włoch oraz pokonania ich.

czy wojennych i równie żydowskich władców bolszewickiej moskiewskiej centrali.

Narodził się niemiecki!

W tej chwili dokonuje się czyn, który w rozległości i rozmiarach jest największym, jaki dotychczas widział świat. W zjednoczeniu z fińskimi kolegami stoją bojownicy zwycięstwa pod Narvikiem nad północnym Oceanem Lodowatym. Niemieckie dywizje, pod dowództwem zdobywcy Norwegji, chronią, wspólnie z fińskimi bohaterami wolności, pod ich marszałkiem ziemię fińską. Od Prus Wschodnich do Karpat rozciągają się formacje niemieckiego frontu wschodniego. Nad brzegami Prutu, nad dolnym biegiem Dunaju aż do pobraży morza Czarnego jednoczą się pod szefem państwa Antonescu niemieccy i rumuńscy żołnierze. Zadaniem tego frontu jest nie tylko ochrona poszczególnych krajów, ale także zabezpieczenie Europy i tem samym ratowanie wszystkich.

Dlatego też zdecydowałem się dzisiaj złożyć losy i przyszłość Rzeszy Niemieckiej i naszego narodu znowu w ręce naszych żołnierzy. Oby Pan Bóg dopomógł nam właśnie w tej walce.

Berlin, 22 czerwca 1941.

ADOLF HITLER.

Pełne porozumienie między Moskwą i Londynem.

Urzędowe oświadczenie Tassa w angielskiej służbie informacyjnej.

Berlin, 23 czerwca. Jak donosi Niemieckie Biuro Informacyjne, angielska służba informacyjna opublikowała oświadczenie Agencji TASS, według którego pomiędzy Związkiem Sowieckim i Anglią osiągnięto pełne porozumienie.

W związku z tem stwierdzają w Berlinie że powyższe doniesienie londyńskie nie było żadną niespodzianką. Jedynym momen-

tem, godnym uwagi jest to, że Londyn już w kilka godzin po zdemaskowaniu przez Kanclerza Hitlera w proklamacji podstępnej zakulisowej gry żydowsko-bolszewickich władców, podał do publicznej wiadomości potwierdzenie urzędowej rosyjskiej agencji informacyjnej, ujawniając w ten sposób przed całym światem ten zdradziecki smisek.

Nowa konstytucja francuska.

Vichy, 22 czerwca. Specjalny komitet, wyłoniony z rady narodowej przez marszałka Petaina, ma opracować nową ostateczną konstytucję dla Francji.

W skład tego komitetu, który został zwołany na 8 lipca, powołano ogółem 19 z pośród najwybitniejszych prawników francuskich i znawców prawa państwowego, oraz znanych b. polityków i posłów. Na przewodniczącego tego komitetu powołał szef państwa francuskiego sekretarza stanu Josepha Bartheley.

Żydzi pragną z Syrii uczynić nową Palestynę.

Vichy, 23 czerwca. Prasa syryjska występuje z całym zdecydowaniem przeciwko udziałowi wojsk żydowskich w atakach angielskich na Syrię.

Wychodzący w Damaszku dziennik „Al Siassa” podaje wiadomość, według której

w szeregach armji angielskiej, operującej w Syrii, znajduje się 3.000 żydów. Dziennik w związku z tem zauważa, że jeżeli żydzi mają nadzieję uczynić z Syrii nową Palestynę, wówczas muszą przyjąć do wiadomości, że naród arabski na podstawie doświadczeń z ostatnich czasów, będzie się bronil przeciwko Anglii i syjonizmowi.

Dziennik „Havadi” w Aleppo pisze, że pomimo pisemnych zobowiązań, Anglija popiera syjonizm przeprowadzony przez wszystkie narody, nie biorąc w rachubę ofiar, jakie Mahometanie złożyli dla imperjum brytyjskiego.

Evakuacja Damaszku.

Genewa, 23 czerwca. Z Vichy donoszą: Jak w poniedziałek w południe doniosły miarodajne czynniki francuskie, stolica Syrii Damaszek została ewakuowana. Przyczyna tego kroku były zarówno względy natury politycznej, jak i wojskowej.

Włoski komunikat wojenny.

Rzym, 23 czerwca. Włoski komunikat wojenny z niedzieli, 22 czerwca brzmi następująco:

Główna kwatera włoskich sił zbrojnych komunikuje:

W nocy z 21 na 22 czerwca zespoły naszego lotnictwa bombardowały arsenał w Burmula na wyspie Malcie.

Na terenie Afryki północnej lotnictwo osi bombardowało baterje artylerji i umocnienia fortyfikacyjne Tobruka, zaś na odcinku Bugbu zmotoryzowane jednostki oraz koncentracje brytyjskiego wojska.

Na terenie Afryki Wschodniej nasze oddziały w rejonie Gala i Sidamo ewakuowały miejscowość Gimma, która w celu uniknięcia ofiar wśród ludności została ogło-

szona jako miasto otwarte, lokując się na pozycjach, położonych na zachód od niej. Mały garnizon pozostawiony w Gimma przekazał Agnlikom to miasto, przyczem przyznano mu prawo posiadania broni.

Na wodach Atlantyku włoskie łodzie podwodne dokonały zbiorowego ataku na wielki nieprzyjacielski transport konwojowany — o czem doniesiono w komunikacie wojennym z dnia 10 czerwca — spowodowały zatopienie 15 parowców, łącznej pojemności 98.500 ton, storpadowały jeden kontrtorpedowiec, oraz zestrzeliły wielki samolot dwulinikowy. Wspomniane łodzie podwodne pozostawały pod komendą komandora Luigi Longanesi Cattani, komandora Manlio Petroni, komandora Giuseppe Roselli Lorenzini i kapitana marynarki Mario Pollina, tudzież kapitana Pasquale Terra.

Czerwone samoloty zniszczone na ziemi.

Wrażenia niemieckiego sprawozdawcy wojennego z pierwszego lotu przeciw Rosji.

„Jest kilka minut po godzinie 2-ej. Na wschodzie zaczyna się niebo nieco rozjaśniać. W tej chwili niemieckie „Junkersy” jeden po drugim startują w gęstej kolejności po sobie, jako niekończący się łańcuch maszyn. Na czele maszyna dowódcy.

Następuje wielka runda do zbiórki — i już ciężko obladowane ptaki w zwartym szyku ciągną ku wschodowi w stronę granicy. Pierwsze brzaski dnia w kolorach srebrno-szarych unoszą się nad polami i łąkami.

Już eskadra przelatuje nad granicą. W tej samej chwili na dole zaczynają się szosami posuwać nieskończone szeregi kolumny. Pierwsze wojska niemieckie wkraczają do Rosji.

Równocześnie rozpoczyna się imponujący koncert ogniowy: to artylerja przygotowuje pierwsze pozycje rosyjskie do ataku. Teraz „Junkersy” szybują z wielką szybkością nad ziemią rosyjską. Nie widać jeszcze żadnej obrony przeciwlotniczej. Wreszcie o jakieś 50 km po drugiej stronie granicy pierwszy ogień artylerji przeciwlotniczej. Chmurki rozpryskujących pocisków wykwitają jednak daleko od celu. Nie mogą one zagrozić naszej eskadrze.

Jak barwny dywan przesuwają się pod nami równina rosyjska: łąki, pola, lasy o wspaniałych barwach, oświetlone wczesną zorzą poranną. Na drogach nie widać żywej duszy.

Eskadra zatacza wielki łuk dookoła miasta. Teraz zbliżamy się do skraju lasu. Poza nim musi znajdować się lotnisko. Maszyny przygotowują się do ataku. Teraz wszystko idzie jak w zegarku: W pięknym półkolu stoją ustawione na ziemi maszyny nieprzyjacielskie. I nagle nasze ciężko obladowane „Junkersy” spadają jeden po drugim w piekielnym tempie ku swemu celowi: nieprzerwanym szeregiem spada z hukiem jedna bomba za drugą. Pod nami zaczynają rozbyskiwać eksplozje: jedna, dziesięć, sto, jedno morze ognia. Samoloty nieprzyjacielskie płoną jasnym płomieniem. Za chwilę płoną także schrony, hangary i baraki.

Coraz więcej maszyn rzuca się na ewól cel, pod gradem ich bomb wszystko zamienia się w gruzy i popioły. Atakowane lotnisko ze wszystkim co znajduje się na niem, nie będzie już nigdy zdolne do użytku.

Lotnicy niemieccy dokonali tu gruntownej pracy. Kiedy ostatnie maszyny uderzają do ataku, budzi się na dole artylerja przeciwlotnicza. Jak czerwone węże strzelają w górę jasne smugi pocisków. Kilka maszyn otrzymuje trafienia. Jednak obrona przynosi zapóźno. Nie może ona uratować lotu do lotniska. W locie zniżonym maszyny kierują się do odrotu w stronę swego punktu wyjściowego.

W międzyczasie nastaje jasny dzień, jednak eskadra bez przeszkód dociera do granicy, gdzie wojska niemieckie posuwają się szybko naprzód.

KRONIKA

Nadawanie listowych przesyłek zagranicę.

(-) Kraków, 23 czerwca. Wydane swego czasu zarządzenie, na podstawie którego listy wysyłane do granicy miały być nadawane stwarze, zostały ostatnio zniesione. Odąd więc nadawca sam zakleja swoje listy, gdyż urzędnicy służby nie badają już ich treści.

Służba telegraficzna z Chorwacją.

(-) Kraków, 23 czerwca. Połączenia telegraficzne Gen. Gub. z Chorwacją ograniczają się jedynie do smnego Zagrzebia. Obecnie służba ta została rozszerzona na wszystkie miejscowości Chorwacji.

Tragiczna śmierć młodego dziennikarza.

Warszawa, 23 czerwca. Na moście Ka. Józefa Poniatowskiego, 25-letni Janusz Włoszkiewicz (Walecznych 15, Saska Kępa), dziennikarz, usiłował wskoczyć w bieżącą w wagonu przyczepnego przedniego pomocu tranwaju linii „7”, jadącego w kierunku Saskiej Kępy.

Silną impetą Włoszkiewicz został odrzucony i upadł na jezdnię. W tej chwili nadjechał samochód elektryczny, pod kota którego dostał się dziennikarz, doznając zwichnięcia kręgosłupa. Przybyły wkrótce lekarz Pogotowia stwierdził śmierć Włoszkiewicza.

(-) ADRESY APTEK DYZURUJĄCYCH DZIESIĘCIEJ NOCY W KRAKOWIE: Betyorka 1, tel. 130-72; Krakowska 19, tel. 101-21; Długa 88, tel. 178-36; Adolf Hitler Plac 42, tel. 114-27; Florjańska 15, tel. 100-31; Karmelińska 3, tel. 123-33; Dietla 76, tel. 105-30; Zwierzyniecka 7, tel. 124-27; Rakowiecka 12, tel. 114-95; Plac Zgody 13, tel. 165-54.

(-) WYPADKI NA ULICY. W sobotę ub. zgodził się Dzięcioł Piotr, rolnik z Pękowic, lat 24, został potrącony przez tramwaj na ul. Sławkowskiej, doznając złamania lewego. Po oparzeniu przez lekarza Pogotowia Bat. przewieziono go do szpitala św. Łazarza.

Wczorajem przewrócił się, jadąc na rowerze, Oehmański Marjan, lat 28, doznając złamania lewego obojczyka, oraz kontuzji kręgosłupa. Lekarz Pogotowia udzielił mu pierwszej pomocy, poczem polecił przewieźć do szpitala św. Łazarza. W niedzielę rano spadł z roweru na ul. Wrocławskiej Górski Kornel, lat 44, i złamał prawą nogę. Lekarz Pogotowia Bat. udzielił mu pierwszej pomocy, poczem przewieziono o niego wypadku do szpitala św. Łazarza na oddział chirurgiczny.